

חליפת נוכריים לילדי ישראל על שמות נוכריים לילדי ישראל

במאמרו המאלף „דין שמות נוכריים לילדי ישראל“ (שנה בשנה — תשל"ה) כותב מכובדי הגעלה הרב כ. פ. טכורש שליט"א, חבר מועצת הרבנות הראשית, בין השאר:

„נשאלתי ע"י מוהל אחד, בעובדה שקרה לו בשעת הברכה על הכוס אחר הברית מילה, כשהגיע לקריאת שם הילד הנימול, אמר אבי הבן שיקראו לבנו בשם „נמרוד“ והוא סירב לקדא את הילד על שם אחד מראשי הכופרים בה'. היות והצבור שנוכח שם היה מחולק, אם אמנם היתה רשות בידו להתנהג כך, והמוהל וסבור, שהוא אינו יכול לקבל על מצפנו לתת שם מכוער כזה לילד ישראל, הוא שואל אם הוא צדק בעמדתו, לפי ההלכה, ואם מותר לו לנהוג כך להבא במקרים כאלה“.

לאחר ציטוט מקורות שונים כותב הרב טכורש מסקנא לדינא: „שאסור לתת לילדי ישראל שם של רשע אפילו יהודי כי לדעתו יכול וצריך המוהל לעמוד על דעתו, כדי להעמיד את ההורים של הילד על טעותם בקריאת השם, ורק אם יראה המוהל שמתעקשים, ושיכולים על ידי זה לגרום לידי מחלוקת ודחיית הברית, רק אז יש לבצע את הברית וגם לברך על הכוס, ולשתות לפני קריאת השם של הילד, מפני שקריאת השם לא שייכת לברכת הכוס על היין, ואין כל סבה בנידון להתיר את הדבר מפני דרכי שלום, ולעבור על איסור, אבל כאמור ראוי עד כמה שאפשר להתאמץ להשפיע על הורי רך הנימול, בדרכי נועם, שיציעו שם אחר מתאים, ויש לקוות שהדברים יתקבלו“.

כיון שבשאלה עקרונית זו התלבטתי הלכה למעשה עוד בשנת תשכ"ה ועשיתי אז „שאלת חכם“, לכן אני מוצא לנכון להביא להלן את חליפת המכתבים שקיימתי עם כב' הרב רש"י זוין שליט"א.